

til hvilke jeg ønskede at sige et Par Ord. Jeg skal da for det Første udtale, at denne første Behandling her i Thinget af det os forelagte Lovudkast om Bygningsskatten ligner i eet Punkt overordentlig meget den Behandling, som Indkomsskatteloven har faaet i det andet Thing, nemlig deri, at det er tydeligt og klart, at begge Thing have følt sig ganske overordentlig ubehageligt berørte af Tanken om nye Skatter i den Form, under hvilken Tanken er bleven høit især forelagt, men der er en anden Henseende, i hvilken det forekommer mig, at Behandlingen i dette Thing meget væsentligt er afvejen fra det, der især kom til orde i Landsthinget, og det er deri, at de i Mandags og idag saadane Ytringer have viist, at Alle her i Thinget, som jo ogsaa ere mere vante til at gjøre sig fortrolige med Statens finansielle Stilling, dog synes at have Indtrykket af, at vi her i Landet ikke ville kunne undgaae idetmindste i de første Aar at paalægge ikke saa ubetydelige nye Skatter, medens derimod de Udtalelser, som det forekommer mig med størst Kraft ere fremsatte i det andet Thing, gik ud paa, at man troede overhovedet at kunne undgaae at komme med ny Skat. Ligesom jeg nu troer, at Folkethingets Opfattelse i saa Henseende er den rette, saaledes skal jeg ogsaa udtale, at jeg er fuldkomment enig med Fleertallet i dette Thing om, at i ethvert Tilfælde den væsentligste Deel af de nye Indtægter, som vi skulle have her i Landet, maa fremkomme gennem en Indkomsskat. Jeg skal herom indskrænke mig til at sige, at naar ogsaa den modsatte Anskuelse idetmindste har fundet et Udtryk i dette Thing — den Anskuelse, at Indkomsskatten var en af de forværsteligste Skatter, at den er i høit Grad uciviliseret, i høit Grad demoraliserende osv. — saa er det vistnok ganske vist, at vi aldrig nogensinde ville opnaae at faae en Indkomsskat, der er fuldkommen; men hertil maa jeg sige, at det er min fulde Overbeviisning, at der ikke eksisterer nogensomhelst Skat i Verden, med Hensyn til hvilken man ikke med en vis Ret kan finde meget betydelige Udsættelser, og det kan derfor ikke nytte at lade sin Tale væsentlig dreie sig herom. Talen maa nu, idet man skal vælge mellem forskellige Skatter, dreie sig, om man skal tage den ene eller den anden, og det er da

min Overbeviisning, at de væsentligste Indtægter, vi maae have i den nærmeste Fremtid, ikke ville kunne komme paa en mere retfærdig og ligelig Maade end gennem en Indkomsskat, naturligtvis en Indkomsskat, ordnet paa en fornuftig Maade. Smidtertid skal jeg ei heller tilbageholde, at naar dette sikkerlig er min fulde Overbeviisning, saa vil jeg dog ikke dermed have sagt, at jeg absolut vil ansee det for urigtigt, om man ogsaa tænkte paa ad anden Veie at staffe Staten, om ikke meget, saa dog noget forsøge Indtægter, og jeg vil sige, at det forekommer mig, saaledes som det jo ogsaa idag noget mere end i Mandags er blevet anerkjendt, at den ærede Finansminister i de tidligere Aars Forhandlinger her i Thinget har havt Opfordring til at fremkomme med en Lov om Bygningsskatten og samtidig dermed ogsaa efter vor nuværende finansielle Stilling har havt Opfordring til at forsøge sig paa, om der dog ikke kunde stee en saadan Omordning af Bygningsskatten, at den paa en retfærdig Maade kunde ikke alene staffe samme Indtægt som tidligere, men maastee endog noget Mere.

Jeg har altid, naar Spørgsmaalet om Bygningsskatten er blevet reist, saa at sige hvert Aar, jeg har været her i Thinget, forsaavidt jeg har havt Leilighed til at fremkomme med Bemærkninger derom, bedet de Herrer om for Guds Skyld ikke at være for ivrige i saa Henseende. Jeg har gjort det, fordi det var min Overbeviisning, at Forhandlingen om dette Punkt vilde give Anledning til en heel Deel Udtalelser, som det forekommer mig i Virkeligheden blot egentlig kunne virke uheldigt. Det er forekommet mig, og det har ogsaa viist sig i denne Forhandling, at det navnlig vilde give Anledning til saakaldte Prægravationsklager med Hensyn til Befættningen mellem By og Land. Men det er min alvorlige Overbeviisning, at enhver Forhandling i denne Retning egentlig kun kan blive meget uheldig, fordi det, naar man virkelig skal gaae ind paa disse Spørgsmaal, vil være saa at sige aldeles umuligt at komme til nogen paalidelig Løsning af, om man skal sige, at enten Landet eller Kjøbstaden er prægraveret, men hvad der er sikkert, er, at enhver saadan Forhandling steds medfører, at der fremkommer en Masse Paastande